

عنوان مقاله:

بررسی مولفه های حقوقی قراردادهای برون سپاری خدمات بخش مدیریت اطلاعات سلامت در بیمارستان های آموزشی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان

محل انتشار:

مجله مدیریت اطلاعات سلامت، دوره 14، شماره 4 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

مریم جهانبخش - مربی، مدیریت اطلاعات سلامت، مرکز تحقیقات فن آوری اطلاعات در امور سلامت و گروه مدیریت و فن آوری اطلاعات سلامت، دانشکده مدیریت و اطلاع رسانی پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران

اصغر احتشامی - استادیار، مدیریت اطلاعات سلامت، مرکز تحقیقات فن آوری اطلاعات در امور سلامت و گروه مدیریت و فن آوری اطلاعات سلامت، دانشکده مدیریت و اطلاع رسانی پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران

مهرناز حسین زهی - کارشناسی ارشد، فن آوری اطلاعات سلامت، گروه مدیریت و فن آوری اطلاعات سلامت، دانشکده مدیریت و اطلاع رسانی پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران

خلاصه مقاله:

مقدمه: طی چندین سال گذشته، برون سپاری با هدف ارتقای کیفیت خدمات و کنترل هزینه ها در حوزه سلامت مورد توجه قرار گرفته است؛ به گونه ای که برخی از بیمارستان ها به برون سپاری بخش های مختلف از جمله بخش مدیریت اطلاعات سلامت خود پرداخته اند. از آن جا که این بخش منبع اطلاعات محرمانه بهداشتی افراد است و تلفیق آن با بخش خصوصی قابل تامل می باشد، مطالعه حاضر با هدف تعیین مولفه های حقوقی قراردادهای برون سپاری بخشهای مدیریت اطلاعات سلامت بیمارستانهای آموزشی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان انجام شد. روش بررسی: در این پژوهش توصیفی- مقطعی، متن قراردادهای برون سپاری خدمات بخش مدیریت اطلاعات سلامت با استفاده از چک لیست در چهار محور «مفاد قرارداد، قراردادهای واگذاری، محرمانگی اطلاعات بیماران و وضعیت ملزومات و ابزار» در پنج بیمارستان آموزشی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان که به برون سپاری بخش مدیریت اطلاعات سلامت خود پرداخته بودند، بررسی شد. محورهای مذکور با هماهنگی امور حقوقی دانشگاه بر اساس مطالعه قراردادهای واگذاری بخش مدیریت اطلاعات سلامت مورد بررسی قرار گرفت. داده ها با استفاده از شاخص های مرکزی در حد فراوانی توصیف گردید. یافته ها: بیشترین فراوانی رعایت مولفه های حقوقی در نسخ قراردادهای بیمارستان های برون سپاری شده، به مولفه محرمانگی اطلاعات بیماران با فراوانی ۱/۴۷ درصد و کمترین فراوانی نیز به مولفه ابزار و ملزومات اختصاص داشت که هیچ یک از ابعاد این مولفه رعایت نشده بود. علاوه بر این، از بین پنج بیمارستان مورد بررسی، بیشترین فراوانی به یک بیمارستان آن هم با ۵/۳۵ درصد مربوط بود که نشان دهنده عدم توجه بیمارستان ها و پیمانکاران به ابعاد حقوقی برون سپاری می باشد. نتیجه گیری: مولفه های حقوقی مندرج در قراردادهای برون سپاری خدمات بخش مدیریت اطلاعات سلامت در بیمارستانهای مورد مطالعه، به توجه قابل ملاحظه ای نیاز دارد. نتایج به دست آمده می تواند توسط دانشگاه علوم پزشکی اصفهان با هدف حفظ محرمانگی و حریم خصوصی بیماران به هنگام برون سپاری اطلاعات سلامت، مورد استفاده قرار گیرد.

کلمات کلیدی:

برون سپاری، بخش خصوصی، قراردادها، بیمارستان ها

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1746898>

